

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus quam fuerit crudeliter flagellatus, quomodoque item pij quique sese
in eiusdem flagellatione exercebunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Flagellatos
Iudæos quā
misericordi-
ter Deus li-
beravit.
Exod. i.

improperium, absq; obiurgatione, Christus ad gratiam suscepit. Verum
alterius quoq; articuli primam partem attingam quam clementer, quam
misericorditer Dominus noster miseros, afflictos, flagellatosq; Iudæos de ma-
nibus flagellantium eripuerit, flagellatores verò eorum, id est, regem Aegypti
Pharaonem, Cenchem nomine, qui Iudæos flagellari, & infantes eorum ma-
sculos in flumen proijci mandauerat, populumq; eius flagellauerit, id est, ve-
rijs plagis, tenebris, ranis, grandine, locusta, &c. castigauerit, Exodi liber ma-
nifestat.

*Iesus quam fuerit crudeliter flagellatus, quomodoq; item pij quiq; sese in
eiusdem flagellatione exercebunt.*

Partis alte-
rius Argu-
menti expli-
catio.

Flagellatio
Christi eur
perinde ac
mors Iudæis
fit ascriben-
da.

Pilatus qua
intentione
Christu fla-
gellauerit.

Psal. 32.

Esaiæ 53.

Flagellatio-
nis Christi
causam esse
peccata no-
stra.

Passio Chri-
sti quomo-
do contem-
planda.

Ignauia &
malitia hu-
mana quan-
ta.

AT verò eodem tempore, elapsis licet interea multis annis, eadem gen-
olim ab Aegyptiorum flagellis liberata, nunc suum liberatorem, flagel-
lis cadendum, gentibus contradidit. Cuius quidem flagellatio perinde
Iudæis ascribenda venit ac mors. Nam etsi gentilium manibus sit patra-
ta, à prelide est impetrata & extorta, neq; enim propterea minus est illis im-
putanda Christi flagellatio, quod Iesum non flagellandum, sed crucifigendum
Iudæi postulauerint: quandoquidem eorundem petitioni dum satisfacturus
Pilatus, crucifigendum Iesum damnaret, ante secundum consuetudinem Ro-
manorum oportebat eundem & flagellari. Quanquam & illud verisimile sit,
quod à multis creditur, Pilatum ad mitigandum Iudæorum rabiem, inuidiq;
furorem, Christum flagellis miserabiliter castigari voluisse, vt vel sic humi-
liato & afflicto parcerent, inuidereq; desiderent. Quomodoq; igitur acci-
piatur Iudæi flagellationis praestiterunt occasionem, nos verò causam: id est,
peccata nostra, pro quibus eluendis ipse voluerit castigari, & nobis parcere.
Scriptum namq; est, *multa flagella esse peccatoru.* Itaq; si vni peccatori multa
flagella, quot debentur peccatoribus multis? quot omnibus? Porro Esaiæ te-
ste, *Omnes nos errauimus, id est, peccauius. Dominus vero, hoc est, Deus pater,
posuit in eo (id est, in filio) iniquitates omnium nostru. Et disciplina pacis nostri a super-
eum, cuius liuore sanati sumus. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, astrum
est propter scelera nostra.* Ex quibus verbis prophetarum Dauid & Esaiæ liquet,
omnia peccata nostra dorso innocentissimi Iesu imposita, durissimèq; ac sine
misericordia super illum castigata. Quocirca contemplare hic cum deuotio-
ne, gratiarum actione, & magna verecundia o homo Dominum tuum, Deum
tuum, iudicem tuum, contra quem peccasti, quem offendisti, à quo puniri, què
placare & reconciliare debueras: ad penam sustinendam, satisfactioniq; im-
pendenda se pro te substituere vicarium: flagella, verbera, dolores & liuores,
pro te suscipere: cadi, trudi, trahi, crudeliterq; vulnerari, O quam iuste cle-
mandum esset: O Deus pater aeternè, o iudex iustissime, parce innocentissi-
mo puero tuo, parce sanctitati & puritati filij tui. Ipse non est qui peccauit,
ipse nihil poenarum commeruit. Ego ego sum qui peccaui, ego malum feci. In
me vertendus est iustitiæ tuæ furor. Agnus hic innocens quid mali fecit? O
clementiam Dei incomprehensibilem, o malitiam humanam & ignauiam in-
effabilem, vbi superbia ac petulantia locus, vbi delinquendi demiq; datus oc-
casio, vnusquisq; accurrit, & prior fore contendit: at vbi patiendum, vbi sa-
tisfa-

tisfaciendum, vbi est emendandum, ibi non aliter atq; formidolosi & pauidi equi retrogradimur: atq; in locum nostrū, Iesum innocentem substituiamus: cuius innoxium licet videamus pro nobis fundi sanguinem, sicis tamen oculis (quod impiissimum est) prætergredimur. Quo igitur magis compungaris ad verecundiam & compassionem, meditare primum quā dignanter, quamq; voluntariē sanguinem hunc preciosum atq; purissimum qui modo per flagella tā crudeliter funditur, tamq; impiē pedibus calcatur, de integerrima ac castissima Virgine assumpserit. Secundō, quam sublimiter per vnionem diuinæ personæ, eundem honorauerit, ac dignum effecerit. Tertio, quam teneriter & aliorum puerorum more nutruerit. Quarto, quam mundum integrumq; seruarit. Quinto, quam clementer, quam laboriosē, quam strenuē, quam continuē in hac valē miseræ tibi seruiens, pro tua salute hunc exercuerit. Sexto, quam anxie hunc in monte Oliueti esudauerit. Septimō, quod tam spontē, tam deuotē, nec parcē, sed largissimē, imō & omnem pro te patri offerre voluerit. Octauō, quod eundem nobis in iuge sacrificium, in nectar saluificum, in thesaurum preciosissimum, ad conformationem noui testamēti, & pignus æternæ salutis, non minus pietate mirabili quam ardenti charitate, vsq; ad consummationem seculi reliquerit. Modo verō idem ipse sanguis crudelissima hac & maximē pœnosa flagellatione, virgis, flagris, ictibus validis, inter amarissimos dolores, ex tenerrimo corpore, ex nobilissimis artibus extrahitur: & tam impiē, quam indignē in terram funditur. Hic in quā sanguis Christi, cuius vnica gutta omnia peccata mundi delere, omnes animas pœnis eximere, & sempiternam eisdem salutem mercari digna est, sufficiens ac valens, ignominiosē nunc sceleratorum, & pro quorum salute funditur, pedibus conculcatur. O generatio viperina, o genus syluestre, o virulentia vilis, quam charē, quam laboriosē recuperata es, quanti aestimata es à Domino tuo, quantum dilecta ab illo, quia maxima & nobilissima pro te exposuit. Contra verō tu amatorem hunc tuum leuipendis, imō & vilipendis atq; contemnis. Nondē, meditare amarissimum dolorem gratiosæ ac mitissimæ animæ Christi, quæ corporis imporrabiles cruciatus tam longanimiter quam patienter tulit, quibus te æternis gehennæ incendijs atq; tormentis eximeret. Pœna flagellorum & virgarum acutissimarum verbera & ictus validissimos, quantum pœnarum corpori Christi tenerrimo ac nimium delicato, vtpotē nobilissimo atq; virgineo, infixerint. Expende (quod à multis scribitur) quantum acus siue vnci ferrei, scorpionesvè flagellis innexi, carnem lacerauerint virgineam: & simul collige teneritudinem carnis, leuissimamq; cutis mollitiem, totius item corporis optimam habitudinem complexionis quoq; nobilitatem, quæ Christo naturaliter etiam inerat maior, ob tenerrimā, nobilissimā atq; Deo dignā matris suæ virgineæ singularem integritatem, cuius lac virgineum, quo Christus ipse infantulus alitus est, nobilissimum fuit nutrimentum, quale infantium perceperit nemo alius, quippe quod ex virgine & supra naturam manaret. Deinde adde subtilitatem, perspicaciamq; tactus omnium sensuum ipsius ac sensationis, apprehensionem item fortem perceptiū cognitionis, potentiās & vires animæ eius, quibus solus ipse clarā, certā, perfectāq; cognitionem habere potuit, & discretiuam perceptionem singulorum ictuum, dolorum atq; pœnarum: idē singulariter in singulis

Flagellatio
Iesu quo-
modo cum
cōpunctio-
ne meditan-
da sit.

Gutta san-
guinis Chri-
sti vna quā
efficax.

Flagellatio-
nis pœna cut
grauissima
Christo fue-
rit.

Nobilitatis
complexio-
nis Christi
quanta.

anem-

Anima Christi membris distincta & inconfusa cognitione. Quemadmodum enim anima
 fti quantum reliquæ membri vnus aut vnus pœnæ percipiunt cruciatum, ita percipiunt
 dolorem in anima Christi omnium & distinctè singulorum, quod probè per omnem
 passione passionem intelligendum est. Siquidem cæteris animabus id vñ venit, vñ
 perceperit. ter multiplices dolores pro eodem tempore, ad eius tantum se conuertat im-
 aginationem, quem patitur vehementiorem, cæterorum quasi stupida obli-
 scens: quæ si ad plures simul conuertat se, distracta, cuiuslibet minorem acci-
 pit cognitionem. Verùm in Christo longè aliter factum est, vt potè ctius cog-
 gnitio, vires, sensusq; propter viuacitatis potentiam, subtilitatis acumen, pe-
 spicacitatis extensionem & virtutem naturalem, non poterant impediri
 apprehendendo aut sentiendo. Dominus namq; potestatem suorum habet
 sensuum, quos in suis actibus seruare potuit, sicut voluit. Quia vero passio
 prorsus voluntaria fuit, ad satisfaciendum Patri pro peccatis totius mundi
 idcirco tantum dolorem assumpsit in magnitudine, in acerbitate, in duriti-
 nitate, donec iustissimè Patri æquitati esset satisfactum pro intolerabilibus
 æternis, immensisq; pœnis innumerabilium hominum. Proinde non con-
 tentus ijs quæ foris ad pœnam sibi exaggerabantur, sibi ipsi dolores & tribu-
 tias internas auxit, vt æqua lance mensuram pœnarũ omnibus peccatis m-
 di debitam, ipse solueret. Decimo, meditare blasphemiam, id est, contemptum
 diuinæ maiestati in persona Christi irrogatum: quæ quidem blasphemia
 diuinæ maiestati in persona Christi irrogatum: quæ quidem blasphemia
 perioribus omnibus fuit maior, aded vt hæc alia omnia quæ Christus patitur
 faciat magna, grauiã & nimis iniuriosa. In his conspice Christum, contem-
 plare humillimè tacentem, verecundum: & quasi verè omnium malorum
 reus foret, nihil contradicentem: sed perinde ac agnum mansuetissimum, pa-
 tientissimum, ferentem tenerrimæ pellis suæ lacerationem. Contuere gestus
 & mores eius honestissimos: miserabilem, sed amabilem vultum: caput
 Desici humiliationem, vulnere multitudinem, verberum multiplices
 crudelitatem atq; duritiam, quæ vsq; ad ossium patefactione penetrauerunt
 & dorsum secundum Augustinum, ac humeros: secundum Hieronymum
 rō, pectus Deitatis contentiuum, omniaq; corporis membra sauciabant, col-
 secabant, lacerabant. Huius figuram tam nominis interpretatione, quam pas-
 sionis conformitate Iob gerens, ceu in persona flagellati Iesu loquebatur, &
 Iob. 19. *Hostis meus terribilibus oculis me intuitus est. Aperuerunt super me ora sua, &
 exprobrantes percusserunt maxillam meam. Satiati sunt pœnis meis. Concidit me
 Deus apud iniquum, manibus impiorum me tradidit. Tenuit ceruicem meam & con-
 fregit me, id est, dorsum meum: & posuit me sibi quasi in signum. Circumdedit me
 lanceis suis, conuulserunt me (id est, per totum vulnerunt) lumbos meos. Non peper-
 cuit, & effudit in terra viscera mea. Concidit me vulnere super vulnus, corruit in
 quasi gigas. Saccum consui super cutem meam, & operui cinere carnem meam. Os
 cles mea intumuit à fetu, & palpebre meæ caligauerunt. Hæc passus sum absque
 quitate manus meæ, cum haberem mundas ad Deum preces. Terra, ne operui sangui-
 nem meum, neque inueniat in te locum latendi clamor meus. Ecce enim in Calce
 meus, & conscius meus in excelsis, &c. Hæc ibi. Vide itaq; fremitus tortorum
 validosq; flagellantium ictus, qui delicatissimi corporis Christi tenerissimam
 cutem atq; carnem, quotiescunq; iterabantur, sulcabant: donec mirisimè
 agnus totus rubricatus sanguine, qui per corpus sacrosanctum decurrens in
 piorum*

Blasphemia
 diuinæ ma-
 iestati irro-
 gata in Chri-
 sti passione
 quanta.

Gestus &
 mores Chri-
 sti patientis
 quales.

Iob vt figu-
 ram passio-
 nis Christi
 gesserit.
 Iob. 19.

Flagellan-
 tium Chri-
 sti crudeli-
 tas quanta.

piorum pedibus calcabatur, totusq; vulneratus, non habuit à planta pedis v-
 que ad capitis verticem, locum in quo esset fanitas. Quid igitur modo tibi vi-
 detur? Est nedignus cui compatiaris? Meruicne vt pro eo lachrymeris? At-
 tende pro quo patiatur, & vide num tibi non sit causa hic amarissimè lachry-
 mandi. Expende quis est qui patitur. Si ouicula, si catulus pateretur innocens,
 eidem condoleres. Si homo, si princeps, si rex, si imperator pateretur vel pro
 seipso, aut factus miserabilis, aut ab hostibus captus, quid ageres? Nonne fle-
 res? Quid enim minus posses? Iam patitur, & pro te patitur, maiestatis Do-
 minus, Rex gloriæ, ante quem vel imperatorum mille terrenorum siue pote-
 stas, siue maiestas, non est æstimationis aut comparationis tantæ, quantæ fo-
 ret coram Cæsare puluisculus terræ exiguus. Nihil enim sunt, omnia terrena
 Deo comparata. Vide igitur quia Deus est qui pro te patitur atq; despicitur.
 Vide etiam quia idē & homo est, qui pro te affligitur & cruciatur. Vide quia
 innocens est, quia peccatum nunquam fecit, sed pro tuis peccatis punitur, te à
 perpetuis tormentis vt liberet. Idē inquam ipse tot pœnis torquetur, te vt
 amicum habeat ò vilissima sarcina, vtq; in te delectetur: vt tibi benefaciat,
 propter te vulneratur & cæditur: & vt cœli te ciuem, vt regni sui confortem,
 vt gaudiorum suorum participem, vt deniq; filium te adoptiuum ac cohære-
 dem te habeat, in has omnes calamitates pœnarum & in mortē pro te se tradi-
 dit. Hoc autem fecit vltro, desideranter, amantissimo corde, promptissima
 voluntate, gratuitoq; amore, vnde sibi nihil accrescit felicitatis, hoc tantum
 volenti vt tibi perpetuo benè sit. Vide iam dum hæc expendis omnia, meri-
 tōne illi compatiendum sit, nonne iuste est amandus? nonne maximoperè ab
 eius offensione cauendum.

Precatio pro remissione peccatorum.

AH Iesu misericordissime, tua vulnera, tuos dolores, tuum sanguinem pro nobis
 effusum, quesumus in remissionem & expiationem omnium peccatorum nostro-
 rum, atque in suppletionem negligentiarum nostrarum omnium, atque in ex-
 tinctionem vitiorum passionumq; nostrarum omnium conuerte. In his tu nos purifica,
 tu nos tibi reconcilia, tu perfice, tu nos posside, atque in gloriam tuam iuxta supremum
 ac perfectissimum tuum beneplacitum nos conuerte, qui es perpetuo benedictus, Amen.

DE IESU CORONATIONE. Theorema XIX.

ARGVMENTVM.

Dominus noster Iesus Christus, qui omnium creatura-
 rum licet sit princeps atque creator dignissimus, poten-
 tissimus atque sublimissimus, quique propter nos sal-
 uandos sua dignatione factus est ad seruiendum humil-
 limus, & propter vtrunque maximo infinitoque honore dignus,
 pro sua tamen neque maiestate, neque fidelitate, neque humilita-
 te, neque seruitio est honoratus, sed spinis coronatus acerbissimis,
 impicque illusus.

Cc

IESV